

ادب و هنر

زهرا حاجی پور

استادان تحریف

«يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ» آنان کلام را از جایگاه اصلی خود منحرف می‌کنند.^۱

تفسیر عینی این آیه را می‌توان در بندهای پروتکل دانش‌وران صهیون به خوبی مشاهده کرد: «اگر اکسیژن اکسیری است برای ادامه حیات هر آفریده‌ای، کلمه نیز اکسیر ادامه حیات فرهنگی انسان‌هاست. ادبیات قوی‌ترین کانال آموزشی و تبلیغاتی است؛ پس باید در چنگ ما باشد.»^۲

اهمیت و جایگاه دایرةالمعارف‌ها در عرصه علمی و فرهنگی بر کسی پوشیده نیست. صهیونیسم با در نظر داشتن این مهم‌دها تن از مأموران و پیروان خود را برای نفوذ در این عرصه مأمور کرده، تا جایی که امروزه به ندرت دایرةالمعارف‌ی را می‌توان یافت که از آن بوی صهیونیسم به مشام نرسد. جای تعجب نیست که اغلب دایرةالمعارف‌های موجود با این‌که اطلاعات خود را در همه زمینه‌ها به شیوه‌ای علمی و موضوعی ارائه می‌کنند، درباره اسلام و مسلمانان به طور غیر مستند و تحریف شده سخن می‌گویند. دکتر کامل العلسی در گفت و گو با نشریه الدستور چاپ اردن در این باره می‌گوید: نگاهی شتابزده به دایرةالمعارف انگلیسی بریتانیا، دایرةالمعارف آمریکایی مایر، دایرةالمعارف فرانسوی لاروس و دایرةالمعارف آلمان این واقعیت را آشکار می‌کند که چگونه این کتاب‌ها دیدگاه‌های صهیونیستی را اساس کار خود قرار داده و از آن دفاع می‌کنند. هر قدر صفحات این دایرةالمعارف‌ها ورق بخورد، نامی از فلسطین دیده نخواهد شد. اسرائیل نامی است که جایگزین فلسطین شده است. در این کتاب‌ها ادعا شده که نه در تاریخ و نه در قوانین بین‌الملل، هیچ‌گاه کشوری به نام فلسطین وجود نداشته است. این دایرةالمعارف‌ها حکومت داوود (ع) و سلیمان (ع) را آغاز تاریخ بیت المقدس معرفی کرده‌اند. این در حالی است که قدس کنعانی پیش از دوران داوود (ع) و سلیمان (ع) و حداقل دو هزار سال قبل سابقه داشته است. دکتر العلسی در ادامه اشاره می‌کند که فصل

اشاره

انکار سیطره صهیونیسم بر رسانه‌های جهان، هم‌چون انکار آفتاب نیم روز است. صهیونیست‌ها با بهره‌گیری از این ابزار خطرناک، توطئه‌های سنگین خود را علیه اسلام و مسلمین استمرار می‌بخشند. دایرةالمعارف‌ها و مؤسسات خاورشناسی به عنوان مؤثرترین رسانه در عرصه علم و فرهنگ، میدانی وسیع برای تاخت و تاز صهیونیسم علیه اسلام و مسلمانان به شمار می‌آیند. نوشتار پیش رو تلاشی است برای تبیین این خیزش مرموز.

مربوط به قدس در دایره‌المعارف اسلامی را یک یهودی صهیونیست، مطابق آرای باطل یهود نگاشته است!^۱

نیوکاکستون دایره‌المعارف‌ی است که در ادعاهای ضد اسلامی اش گوی سبقت را از دیگران ربوده، به حدی که توزیع آن در بسیاری از کشورهای عربی و اسلامی ممنوع است. بریتانیکا که از معتبرترین و رایج‌ترین دایره‌المعارف‌های دنیا به شمار می‌آید بی‌شکایت به نیوکاکستون نیست!

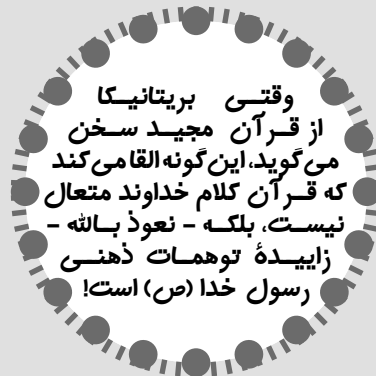
وقتی بریتانیکا از قرآن مجید سخن می‌گوید، این‌گونه القا می‌کند که قرآن کلام خداوند متعال نیست، بلکه - نعوذ بالله - زائیده توهمات ذهنی رسول خدا (ص) است!

در یکی دیگر از دایره‌المعارف‌ها این ادعای گستاخانه درباره اسلام به چشم می‌خورد: «اسلام تلفیقی است از ادیان یهود و مسیح به اضافه سنت‌های بت‌پرستی اعراب! اسلام سنت‌ها و مراسم قبیله‌ای را به این جهت حفظ کرده است، تا قبایل را به این دین جذب کند.» در دایره‌المعارف شوروی سابق نیز چنین ادعایی به چشم می‌خورد.^۲

در کتاب انگلیسی «فرهنگ تاریخ جهان» ادعای می‌شود که گروه‌های جنایتکار مافیایی ریشه عربی دارند. فرهنگ آمریکایی وبستر که بیش‌تر به دایره‌المعارف شباهت دارد، عرب را این‌گونه وصف کرده است: حیوان صفت، قاتل، خونریز، زن‌باره، آواره، گدا، کودن و شورشی. سرپرستی انتشارات فرهنگ و بستر را یک آمریکایی مدافع صهیونیسم به نام ویلیان لئولیان بر عهده دارد!

شرق از زبان اهریمن!

شرق به عنوان محل تولد و رویش و بالندگی اسلام، همواره مورد توجه و تفحص مؤسسه‌های خاورشناسی غرب بوده است؛ اما تاکنون کم‌تر پژوهشی از سوی این مؤسسات منتشر شده که در آن اسلام، پیامبر (ص) و قرآن کریم مورد اهانت واقع نشده باشند! رشته شرق‌شناسی به شکل امروزی به وسیله خاورشناسی یهودی به نام اگناس گلدزیهر تحول یافت. تلاش‌های گلدزیهر در واقع ادامه همان مسیری بود که یهودیان پیش از او برای احیای نقش اسرائیل در خاورمیانه به کار بسته بودند. او هنگام

مرگش وصیت کرد تا کتابخانه شخصی‌اش را به دانشگاه عربی بیت المقدس واگذار کنند. در کتاب «عقیده و شریعت در اسلام» اثر این خاورشناس یهودی، اصول و حقایق اسلام به گونه‌ای تحریف شده و وارونه معرفی شده است.

«سر ویلیام موبیر» خاورشناس اسکاتلندی، از دیگر افرادی است که به پاس خدمات بی‌شائبه به صهیونیسم و تعرض به اسلام و مسلمین، انستیتوی پژوهش‌های زبان و ادبیات شرق دانشگاه آدنبره به نام او نام گذاری شده است. موبیر در کتابی با عنوان «خلافه، پیدایش، انحطاط و سقوط آن» به گونه‌ای وقیحانه دین اسلام را مورد اهانت قرار می‌دهد. او در سال ۱۸۷۶ کتاب «زندگانی محمد (ص)» را تألیف کرد. موبیر در این کتاب ادعا می‌کند که تعالیم اسلام از ادیان پیشین گرفته شده است. این نویسنده همسوا با سیاست‌های اسلام‌ستیزانه صهیونیسم، کینه‌توزی را به جایی می‌رساند که اسلام را سرسخت‌ترین دشمن تمدن، حقیقت و آزادی قلمداد می‌کند! کیمون از دیگر خاورشناسان یهودی است که ادعای ضد اسلامی‌اش شنیدنی است. او می‌گوید: به اعتقاد من ۲۰ درصد مسلمانان باید نابود شوند.

نام‌های لورنس براون، کارول بروکلن و ساموئل مرگلیوت را به عنوان خاورشناسانی که علیه اسلام و مسلمین کتاب تألیف کرده‌اند، به خاطر بسپارید. در میان این سه تن، ساموئل مرگلیوت کینه‌توزی را تا آن‌جا پیش می‌برد که در سال ۱۹۲۵ در کتابی جسارت‌آمیز، فصاحت و بلاغت قرآن کریم را تحت تأثیر اشعار جاهلی قلمداد می‌کند.^۳

تازه‌ترین اندیشه‌های شرق‌شناسانه صهیونیست‌ها در کتابی به نام محمد (ص) به رشته تحریر درآمده است. نویسنده این کتاب ماکسیم رودنسون، یهودی فرانسوی است. صفحات این کتاب سراسر اهانت به اسلام و قرآن است. ماکسیم چند کتاب دیگر با نام جادوی اسلام، اسلام و سرمایه‌داری (۱۹۶۶)، مارکسیسم و جهان اسلام (۱۹۷۲) و اعراب (۱۹۷۹) نوشته است. کینه‌توزی این یهودی فرانسوی در گفت و گویش با مجله «الوطن العربی» شماره ۳۲۴ مورخ ۲۹ آوریل ۱۹۸۳ به خوبی مشهود است.

پل کراوس، خاورشناس یهودی الاصلی است که به دوستی با اعراب تظاهر می‌کند و با آغوشی باز و رویی گشاده اسلام را مورد هجمه قرار می‌دهد. این خاورشناس خوش‌رو! از طریق شاگردان و دوستان عرب فراوانی که دارد، در ذهن دانشجویان مسلمان راه یافته و افکار مسموم صهیونیستی را به نسل‌های جوان عرب تزریق می‌کند. مرکز پژوهش‌های خاورمیانه‌ای گوستاوفون گرونیوم در سال ۱۹۵۷ در دانشگاه کالیفرنیا لوس آنجلس تأسیس شد. این مرکز از مشهورترین و معتبرترین مراکز خاورشناسی زیر سیطره صهیونیست‌هاست که تحولات خاورمیانه از آغاز اسلام تا امروز و اوضاع مسلمانان را مورد بررسی قرار می‌دهد. لوزمن دانیل، خاورشناس و نویسنده کتاب اسلام و غرب اعتراف می‌کند که اغلب خاورشناسان با نوشته‌های خود قصد توهین به اسلام و مسلمین را دارند.^۴

پی‌نوشت‌ها

۱. نساء، ۴۶.
۲. سیدحسین نجفی یزدی، پروتکل دانش‌وران یهود، انتشارات ناظرین، ۱۳۸۲، چاپ اول، قم، ص ۹۰.
۳. ابوغنیمة زیاد، یهود در فرهنگ، تبلیغات و رسانه‌های غربی، ضیاء اندیشه، ۱۳۸۰، چاپ اول، تهران، ص ۱۴۸.
۴. همان، ص ۱۴۹.
۵. همان، ص ۱۵۱.
۶. همان، ص ۱۵۴.

